

NABIERAĆ SIĘ (2) *vb impf*

się (1), sie (1).

a jasne; e prawdopodobnie pochylone (tak w nabierać).

praes 3 sg nabierã się (1). ◊ *praet* 3 sg n nabiérało się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Gromadzić się (podmiot: czego, orzeczenie: 3 sg) (2) : Im więcej z ktorey rzeczy wilgotność wycifkaia, tim więcej sie tam iey zalię nabiera iako baczymy w gębcze. *GlabGad B; A gdy się rzefze nábierało/ począł mowić [Turbis autem concurrentibus coepit dicere] WujNT Luc 11/29.*

Formacje współrdzenne cf BRAC SIĘ.

LW